

61186308#:~:text=24%20%D0%BB%D1%8E%D1%82%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%92%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BC%D0%B8%D1%80%20%D0%9F%D1%83%D1%82%D1%96%D0%BD,%D0%BF%D1%80%D0%B0%D0%B3%D0%BD%D0%B5%D0%BC%D0%BE%20%D0%B4%D0%B5%D0%BC%D1%96%D0%BB%D1%96%D1%82%D0%B0%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20%D1%82%D0%B0%20%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%84%D1%96%D0%BA%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97%20%D0%A3%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B8. (Дата звернення 11.05.2022)

2. Snyder Timothy Do Russians want war? URL: https://snyder.substack.com/p/do-russians-want-war?utm_source=url&s=r

Катерина Крайнік,
студентка 1-го курсу ОС «Магістр»
Національний університет «Одеська юридична академія»

Науковий керівник – д.іст.н., проф. Л.І. Кормич
Національний університет «Одеська юридична академія»

РОЛЬ ЄС У ПІДТРИМАННІ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННІ МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

«Боротьба припинилася. Але небезпека не зупинена. Якщо ми повинні утворити Сполучені Штати Європи, незалежно від назви, яку вони можуть отримати, ми повинні почати зараз...» - Вінстон Черчилль, 19 вересня 1946 року.

Європейський Союз – це поняття, за змістом якого приховано складні інтеграційні процеси, що в ході не одного десятиріччя сформували потужне економічно-політичне об'єднання. У іншому розумінні – це союз держав на принципах свободи, демократії, верховенства закону, поваги до прав людини та головних свобод.

Та в умовах глобальних трансформацій світового порядку: формування нових центрів сили, зміщення кордонів регіональних утворень, появи нових держав-васалів та держав-сателітів, масштабного порушення міжнародної безпеки, таке стійке об'єднання як Європейський Союз продемонструвало свої слабкі сторони та вразливість.

Існувало декілька причин створення союзу між Європейськими державами. «План Шумана», міністра закордонних справ Франції, у 1950 році став однією чи не з найголовніших причин. Його мета полягала у створенні спільного ринку вугільної і сталеливарної продукції таких країн як Франція, ФРН та деяких інших західноєвропейських країн. Таке рішення мало б примирити між собою Францію та Німеччину та не допустити появи та посилення нових конфліктів між ними. Крім наднаціонального контролю над стратегічно важливими для політики мілітаризації вугіллям та сталлю, це ще вирішувало ряд економічних проблем, що виникли в наслідок повоєнної кризи (2).

Наступною причиною створення ЄС стала відповідальність за забезпечення миру та недопущення порушення прав та свобод людини, яка б означала не лише контроль, а й дієву санкційну систему.

Проте, відокремлюють ще одну більш латентну причину створення такого союзу, значення якої часто недооцінюється експертами та дослідниками. Це «холодна війна» та утворення двох наддержав, центрів сили на геополітичній арені – Сполучених Штатів Америки та Радянського Союзу, які фактично поділили та контролювали західну та східну частини Європи. Тому, ще одним важливим завданням ЄС стало повалення двополярного світового порядку.

Таким чином, 18 квітня 1951 року «план Шумана» було реалізовано та підписано Паризький договір про створення Європейського співтовариства вугілля та сталі (ЄСВС), до складу якого увійшли: Бельгія, Італія, Люксембург, Нідерланди, Німеччина та Франція. Зараз ЄС нараховує 27 країн-учасників (3).

Першою тріщиною Європейського Союзу 31 січня 2020 року став остаточний вихід Великої Британії та неоднозначний коментар Бориса Джонсона, прем'єр міністра Британії, на цю подію: «Тепер країна тримає власну свободу у власних руках і може вирішувати питання інакше і краще» (1).

Однак, справжній розлам у ЄС спричинило вторгнення російської федерації на територію суверенної незалежної держави України у 2014 році, анексія Криму та розгортання повномасштабної неоголошеної війни 24 лютого 2022 року.

Європейський Союз продемонстрував не лише відсутність єдності, а й слабкий, а радше, символічний механізм санкціонування. Крім того, дії деяких держав (Сербія, Болгарія, Угорщина, Німеччина, Франція) натякають на пакт «Молотова-Ріббентропа» (1939 року). В той час, коли міжнародне право відверто проігнорували та знехтували, ряд окремих країн не лише відмовляються від прийняття чергових пакетів санкцій, а й співпрацюють з державою-агресором.

Одним з найяскравіших проявів потурання агресії та загостренню конфлікту є продаж РФ зброї після 2015 року. Німеччина тут виступила як одна з лідирок – РФ придбала у них зброї на 122 млн. дол. І варто тут зазначити, що для України на даний момент важкої зброї немає, саме такою була офіційна відповідь канцлера Німеччини Олафа Шольца на запит Президента України В. Зеленського. Таким чином, будівництво Північного потоку II, що зробив би Європу ще більш залежною від російських енергоносіїв і зашкодив би Україні, яка отримує плату за транзит газу, було першим ударом для українсько-німецьких дипломатичних відносин, проте не останнім (5).

Франція продала зброї на 152 млн. дол., в той час, як президент Емманюель Макрон, заграючи з електоратом проросійської опонентки Марін Ле Пен, називає українців та росіян братніми народами (5).

Італія продала зброї на 23 млн. дол., проте, починаючи з 2014 року, вона мала змогу збільшити кількість купівлі газу по вже наявному Транс-Середземноморському газопроводу в Алжиру, що і зробила у квітні 2022 року (4; 5).

Постає питання, чому держави, що називали себе локомотивом об'єднання з метою збереження миру, проявляють таку гнучкість перед агресією та загрозою безпеки Європи та міжнародної загалом?

Зрозуміло, що відмовитись від «газової голки» РФ для Європи – це крах економіки та ряд страйків, що будуть спричинені підвищенням тарифів та загрозою голоду. Однак, Європа загнала себе у таке становище, закриваючи очі на міжнародні злочини, які РФ чинила стосовно Чечні, Грузії, Абхазії, України.

Санкції болюче вдарили не лише по РФ, а й по Європі, тому ми бачимо зараз: лідерів, що дають задню, бо так вимагає електорат – Е. Макрон; лідерів, що намагаються всидіти на двох стільцях – О. Шольц, лідерів, яким навіть важко приписати термін «лідер», не зважаючи на 5 каденцію – В. Орбан (заборонив через територію Угорщини будь-який транзит зброї для України).

Тоді як є справжні партнери для України у російсько-українській війні, які з 2014 року тримають єдину позицію – підтримки: Польща (Анджей Дуда), Латвія, Литва, Естонія, Велика Британія та ряд інших держав.

Отже, Європейський Союз як економічне об'єднання – це потужна організація, які характеризується сильними сторін для ведення торгівлі та виробництва, оптимізації регіональної економіки Європи загалом. Але як політичний союз недостатньо сильний, щоб нести відповідальність збереження миру та захищати демократичні цінності та свободи на наднаціональному рівні, проте можна говорити про поступові зміни в сторону посилення. З метою вирішення проблем поліполярності поглядів на ведення міжнародної політики з боку ЄС як цілого, потрібно провести ряд кардинальних змін, щоб досягти злагодженої роботи з середини. В іншому випадку, виникне загроза розпаду Європейського Союзу як такого. Останнім часом позиція деяких лідерів змінюється під тиском громадської думки, яка вимагає більш рішуче підтримувати Україну в боротьбі з російською агресією. Тож є надія, що ЄС зміцнить політичну єдність.

Список використаних джерел:

1. Британія остаточно вийшла з Європейського Союзу *Європейська правда*. 2021.URL: <https://www.eurointegration.com.ua/news/2021/01/1/7118153/>.
2. Декларация от 9 мая 1950 года ФОНД ИМ. РОБЕРА ШУМАНА URL: <https://www.robert-schuman.eu/ru/doc/questions-d-europe/qe-391-ru.pdf>.

3. Історія Європейського Союзу/ *Європейський Парламент, Інформаційне Агентство Люксембургу*. 2009. URL: https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2019/01/Kids-Book-part2_web.pdf.
4. Італія Домовилася з Алжиром про додаткові постачання газу URL: <https://kosatka.media/uk/category/gaz/news/italiya-dogovorilas-s-alzhirom-o-dopolnitelnyh-postavkah-gaza>.
5. Які країни продавали зброю Росії після 2015 року. Главком. 2022. URL: <https://glavcom.ua/world/observe/yaki-krajini-prodavali-zbroyu-rosiji-pislya-2015-roku-doslidzhennya-839480.html>.

Катерина Ткачук,

студентка 1-го курсу ОС «Магістр»

Національний університет «Одеська юридична академія»

Науковий керівник - к.політ.н., доцент І.М. Милосердна

Національний університет «Одеська юридична академія»

РОЛЬ КІБЕРБЕЗПЕКИ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Епоха інформаційного суспільства, коли інформаційними технологіями пронизана кожна сфера життя людей, а їх використання збільшується з кожним днем. В таких умовах застосування мережі Інтернет в роботі державних органів та сил оборони було лише питанням часу. Неможливо повністю оцінити користь застосування телекомунікацій та глобальної комп'ютерної мережі для держав, але поряд із великою користю ховається й велика загроза.

Окрім повномасштабних військових вторгнень в ХХІ столітті з'являється новий тип війн – гібридні війни. Одним з головних полів битви такої війни є кіберпростір. Може здатися, що атаки на інформаційні системи не можуть завдати якоїсь великої шкоди, але насправді це зовсім не так. Застосування кіберзброї, бо саме такого визначення отримала система заходів по дестабілізації комп'ютерних систем, в сучасному світі можна прирівняти до